

สุจิตรา แบบประเสริฐ 2552: การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยตามแนว
ทฤษฎีพหุปัญญา ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาการศึกษา ประธานกรรมการที่ปรึกษา:
อาจารย์ปิยะนันท์ หิรัณย์ชโลธร, ศษ.ด. 231 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยตามแนวทฤษฎี
พหุปัญญา 2) ศึกษาผลของการใช้หลักสูตรโดยใช้การวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม กลุ่มตัวอย่าง
ที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นอนุบาลศึกษาปีที่ 1/1 โรงเรียนเมืองเด็กดี (นามสมมติ) จำนวน 18 คน
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ได้กลุ่มตัวอย่างจากการเลือกแบบเจาะจง เป็นห้องที่ครูประจำชั้นยินดี
เป็นผู้ร่วมวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ หลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา
แผนการจัดประสบการณ์ แบบสังเกตพฤติกรรม แบบบันทึกสนาม แบบสัมภาษณ์นักเรียนเป็น
รายบุคคลและเป็นกลุ่ม แบบสัมภาษณ์นักเรียนจากภาพถ่ายกิจกรรม แบบประเมินอารมณ์ แบบประเมิน
ชิ้นงาน สังคมมิติ และแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูและผู้ปกครอง และข้อมูล
เอกสาร วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยการวิเคราะห์
ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาทำให้
ได้มาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของโรงเรียน โครงสร้างหลักสูตร คำอธิบายมวลประสบการณ์
หน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดประสบการณ์ที่เชื่อมโยงกับพหุปัญญา 2) การนำหลักสูตรสถานศึกษา
ปฐมวัยที่พัฒนาขึ้นไปใช้ได้ผล 2 ประเด็น คือ ผลการพัฒนาพหุปัญญาของนักเรียนปฐมวัยพบว่านักเรียน
ทุกคนมีการพัฒนาพหุปัญญาตามมาตรฐานคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของโรงเรียนเพิ่มขึ้นทุกด้านอย่าง
ต่อเนื่องยกเว้นด้านการเข้าใจชีวิต นักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยด้านการเข้าใจชีวิตอยู่ในระดับ
ควรปรับปรุงและไม่เพิ่มขึ้น ส่วนผลการแสดงความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง พบว่า
ทุกฝ่ายมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรสถานศึกษาปฐมวัยที่พัฒนาขึ้น หลักสูตรมีความสอดคล้องกับ
ปรัชญาวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย บริบทของโรงเรียนและชุมชน ความร่วมมือระหว่างพ่อแม่
ผู้ปกครอง โรงเรียน และชุมชนมีผลให้การพัฒนาหลักสูตรประสบความสำเร็จ คุณลักษณะของ
นักเรียนปฐมวัยหลังการใช้หลักสูตรคือ มีทักษะในการสื่อสาร สนทนา แสดงความคิดเห็น ถาม-ตอบ
แก้ปัญหา กล้าแสดงออก และช่วยเหลือตนเองได้ดีขึ้น มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น มีความคล่องแคล่ว
ในการเคลื่อนไหวร่างกาย แยกแยะระหว่างสิ่งที่เป็นธรรมชาติและสิ่งประดิษฐ์ได้

Suchitra Babprasert 2009: Developing the Early Childhood Curriculum Based on Multiple Intelligences Theory. Doctor of Philosophy (Curriculum and Instruction), Major Field: Curriculum and Instruction, Department of Education.
Thesis Advisor: Miss Piyanan Hirunchalothorn, Ph.D. 231 pages.

This is a participatory action research on developing an early childhood curriculum. The objectives of the research were 1) to develop an early childhood curriculum based on multiple intelligences; 2) to study the result of the curriculum implementation. The samples of the research were eighteen pre-school children of kindergarten class 1/1 who studied during the first semester of academic year 2006 at Muang Dekdee School (pseudonym). The samples were selected using purposive sampling. The class teacher of these students was willing to be a co-researcher. The instruments used in this research included the early childhood curriculum based on multiple intelligences, lesson plans, behavior observation forms, field notes, interview with individual students, focus group interview, interview students using pictures of activities, emotion evaluation forms, work performance evaluation forms, sociograms and interview with administrator, the class teacher and parents, and documentary datas. Content analysis was used for qualitative data analysis. Frequency, mean and percentage were used for quantitative data analysis.

The results of the research showed that: 1) The components of the curriculum developed were the children desirable characteristic standards, curriculum framework, theme descriptions, learning units, and lesson plans, all of which were based on multiple intelligences. 2) The implementation of the curriculum has shown significant improvement in two aspects: First, according to the children desirable characteristics, all student showed a continuous increase in all multiple intelligences except for the existential intelligence, the average score of most students did not increase. Second, the administrator, the class teacher and the parents were satisfied with the developed curriculum and all agreed that the curriculum was consistent with the philosophy of early childhood education, vision, mission, goal, the school and community context. The cooperation of the school, the parents and the community lead to the success of curriculum development. After the implementation of the curriculum the desired characteristics of the early childhood school children were evidently improved. The students were better skilled in communicating, conversation, expressing opinions, asking and answering questions, problem solving. They were willing to express themselves, and were able to help themselves better. They interacted well with others, showed agility in movement and were able to distinguish between nature and invention.